

Formální úprava Akademických studií DIFA JAMU

Odkazy prosím uvádějte průběžně v poznámce pod čarou.

Monografie

TŮMA, Miroslav. *Prorok minulosti*. Praha: Naše vojsko, 1994.

SUCHÝ, Pavel – KOLOUCH, Jiří. *Divadlo snů*. Praha: Odeon, 1968.

Část monografie

BRUNTON, Peter. Perspektivy. In WHITTON, John. *Život mezi životy*. Praha: Unitaria, 1999, s. 9–14.

NOVÝ, Václav. Divadlo novověku. In Týž. *Dějiny divadla*. Ostrava: Nové knihy, 1984, s. 889–905.

Příspěvek ve sborníku

ALAN, Eman. Divadelní fenomenologie. In NĚMEC, Adam – MLADÝ, Jiří (eds.). *Česká divadelní teorie dnes*. Praha: Karolinum, 2004, s. 84–96.

Seriálové publikace (články v časopisech)

ŠÍŠA, Zdeněk. Divadelní prach. *Divadlo* 10, 1959, č. 6, s. 10–11.

-mm- [Marie Malenská]. Medea moderní, avšak chladná. *Táborské listy* 29, 1956, č. 8, s. 5.

ANONYM. Kdo druhému jámu kopá... *Brněnský šotek* 68, 1994, č. 50, s. 2.

Vysokoškolské závěrečné práce (diplomové, disertační atp.)

UPRKA, Petr. *Deviace v dramatech Petra Zelenky*. Diplomová práce. Praha: Univerzita Karlova, 2008.

Článek v internetovém periodiku

MATRAS, Tomáš. Zrcadlení klasikova díla jako metafora nesmrtelnosti. *iLiteratura.cz* [online], 5. února 2012 [cit. 23. května 2012]. Dostupné na internetu:

<<http://www.iliteratura.cz/Clanek/29495/hilsky-martin-shakespeare-a-jeviste-svet>>.

Elektronický dokument, nosič

GROHOVÁ, Renata. *Název textu* [CD-ROM]. Jihlava: Archiv kraje Vysočina, 2008.

Archiválie (jednoznačná identifikace dokumentu a jeho uložení)

PROCHÁZKA, Zdeněk. Režijní kniha k inscenaci *Strakonický dudák*. Strojopis. [1966]. 89 s.

Uloženo v DoNM Praha, fond XYZ, složka Č-12345, sign. PA-12345.

Příjmení autora uvádějte kapitálkami (PROCHÁZKA), které zachovávají rozlišení velkých a malých písmen (ve Wordu v nabídce Písmo – Kapitálky), nikoli verzálkami (PROCHÁZKA).

Divadelní inscenace

Králova řeč. Národní divadlo Brno, prem. 15. března 2013, režie Martin Stropnický.

Film

Babovřesky. Režie Zdeněk Troška, 2013.

Darmošlapové (I Vitelloni). Režie Federico Fellini, 1953.

Opakování odkazu v poznámkovém aparátu

- 1) TŮMA, Miroslav. *Prorok minulosti*. Praha: Naše vojsko, 1994.
- 2) Tamtéž. (Opakuje-li se zdroj bezprostředně po sobě.)
- 3) Op. cit. (Opakuje-li se zdroj /citovaný jako celek/ až poté, co byly mezitím citovány jiné zdroje.)
- 4) Op. cit., s. 26. (Opakuje-li se zdroj, jenž je z citátu zřejmý, avšak mění se strana.)
- 5) TŮMA, M. Op. cit., s. 25. (Opakuje-li se zdroj a z citátu není zřejmý jeho autor.)
- 6) TŮMA, M. *Bod zlomu*. Op. cit., s. 8. (Citujeme-li opakovaně více textů jednoho autora, je třeba rozlišit, o který text se v citátu jedná.)

- Nejlepším zdrojem aktuálních informací o pravopisu i základech typografie je internetová jazyková příručka Ústavu pro jazyk český AV ČR – <http://prirucka.ujc.cas.cz/>
- Citáty delší než dva řádky pro přehlednější rozlišení původního a převzatého textu vyčleňujte do samostatných citačních odstavců.
- Používáte-li vlastní překlad cizojazyčné publikace, uveďte v poznámce pod čarou originální text.
- Indexovou číslici (odkaz na poznámku) v textu umísťujte vždy až za interpunkční znaménko.
- Ke zvýraznění textu používejte především tučné písmo, ostatní způsoby (typ písma, barva, podtržení) používejte jen v mimořádných případech.
- Používejte české uvozovky (tzv. 99 66 – „abcdef“); uvozovky v uvozovkách 9 6.
- Kurzivou vyznačujte názvy literárních děl, inscenací, filmů, konferencí či projektů (nikoliv časopisů).
- Měsíc v datu uvádějte slovem; např. 17. listopadu 1989.
- Ženská příjmení přechylujte. Výjimku představují cizí příjmení zažitá v základní podobě (např. Garbo, Monroe).
- Na konec každé studie zařaďte soupis použité literatury a pramenů a seznam obrazových příloh včetně určení autorství či jejich zdroje.
- Studie doplňte také českou a anglickou anotací a klíčovými slovy – usnadníte tím vyhledání textu případným zájemcům.